

TJUGONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 15 AUGUSTI

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING I HIMMELEN

Högtid

Första läsningen

Upp 11:19a; 12:1–6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Responsoriepsalm

Ps 45:10–12, 16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida, i gyllene skrud.

Konungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
Hör, dotter, och ge akt, och böj hit ditt öra:
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
och må konungen få ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.
Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 636

Andra läsningen

1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har

lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

TISDAG DEN 16 AUGUSTI

Läsning

Hes 28:1–10

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, säg till fursten i Tyrus: Så säger Herren, Herren: Eftersom ditt hjärta är så högmodigt och du säger: »Jag är en gud, ja, på ett gudasäte tronar jag mitt ute i havet«, du som dock är en människa och inte en gud, hur mycket du än i ditt hjärta tycker dig vara en gud – och sant är att du är visare än Daniel, ingen hemlighet är förborgad för dig. Genom din vishet och ditt förstånd har du skaffat dig rikedom, guld och silver har du skaffat dig i dina förrådshus, och genom den stora vishet varmed du drev din köpenskap har du ökat din rikedom, och så har ditt hjärta blivit högmodigt för din rikedom skull.

Därför säger Herren, Herren så: Eftersom du i ditt hjärta tycker dig vara en gud, se, därför skall jag låta främlingar komma över dig, de grymmaste folk, och de skall dra ut sina svärd mot din visdoms skönhet och skall orena din glans. De skall störta dig ned i graven, och du skall dö som en dödslagen man, mitt ute i havet. Månne du då skall säga till din dråpare: »Jag är en gud«, du som ej är en gud, utan en människa, i dens våld, som slår dig till döds? Som de oomskurna dör, så skall du dö, för främlingars hand. Ty jag har talat, säger Herren, Herren.

Responsoriepsalm

5 Mos 32:26–28, 30, 35c–36b (R. 39c)

R. Jag dödar och jag gör levande.

Jag skulle säga: 'Jag vill blåsa bort dem,
göra slut på deras hågkomst bland människor',
om jag inte fruktade att deras fiender
då skulle vålla mig grämelse,
att deras ovänner skulle mistyda det,
att de skulle säga: 'Vår hand var så stark,
det var inte Herren som gjorde allt detta.'

Ty ett rådlöst folk är de,
och förstånd finns inte i dem. R.

Hur kunde en jaga tusen framför sig
och två driva tiotusen på flykten,
om inte deras klippa hade sålt dem,
och om inte Herren hade prisgett dem? R.

Ty nära är deras ofärds dag,
och vad som väntar dem kommer med hast.
Ty Herren skall skaffa rätt åt sitt folk,
och över sina tjänare skall han förbarma sig. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Matt 19:23–30

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« När lärjungarna hörde det, blev de bestörta och sade: »Vem kan då bli räddad?« Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.« Då sade Petrus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv. Många som är sist skall bli först och många som är först skall bli sist.«

ONSDAG DEN 17 AUGUSTI

Läsning

Hes 34:1-11

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, profetera mot Israels herdar, profetera och säg till dem, till herdarna: Så säger Herren, Herren: Ve er, ni Israels herdar, som har sörjt endast för er själva! Var det då inte för hjorden som herdarna borde sörja? I stället åt ni upp det feta, med ullen klädde ni er, det gödda slaktade ni, men om hjorden vårdade ni er inte. De svaga stärkte ni inte, det sjuka helade ni inte, det sårade förband ni inte, det fördrivna förde ni inte tillbaka, det förlorade uppsökte ni inte, utan med förtryck och hårdhet for ni fram mot dem. Så blev de förskingrade, därför att de inte hade någon herde, de blev till mat åt alla markens djur, ja, de blev förskingrade. Mina får går nu vilse på alla berg och alla höga kullar. Över hela jorden är mina får förskingrade, utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem.

Hör därför Herrens ord, ni herdar: Så sant jag lever, säger Herren, Herren, sannerligen, eftersom mina får har lämnats till rov, ja, eftersom mina får har blivit till mat åt alla markens djur, då de nu inte har någon herde, och eftersom mina herdar inte frågar efter mina får, ja, eftersom herdarna sörjer för sig själva och inte sörjer för mina får, därför, ni herdar: Hör Herrens ord: Så säger Herren, Herren: Se, jag skall komma över herdarna och utkräva mina får ur deras hand och göra slut på deras herdetjänst. Och herdarna skall då inte mer kunna sörja för sig själva, ty jag skall rädda mina får ur deras gap, så att de inte blir till mat åt dem.

Ty så säger Herren, Herren: Se, jag skall själv ta mig an mina får och leta dem tillsammans.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

Herren är min herde:

ingenting skall fattas mig.

Han låter mig vila på gröna ängar,

han för mig till vatten där jag finner ro.
Han ger mig ny kraft,
han leder mig på rätta vägar,
så som han har lovat. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina ovänners åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Matt 20:1-16

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Med himmelriket är det som när en jordägare vid dagens början gick ut för att leja arbetare till sin vingård. Han kom överens med dem om en dagspenning på en denar och sände i väg dem till vingården. Vid tredje timmen gick han ut igen och fick se några andra stå sysslolösa på torget. Till dem sade han: 'Gå bort till vingården, ni också. Jag skall ge er skäligt betalt.' Och de gav sig dit. Sedan gick han ut vid sjätte timmen och vid nionde och gjorde likadant. Vid elfte timmen gick han ut igen, och när han såg några andra stå där sade han: 'Varför står ni här hela dagen utan att arbeta?' De svarade: 'Därför att ingen har lejt oss.' Då sade han: 'Gå bort till vingården, ni också.' På kvällen sade vingårdens ägare till förmannen: 'Kalla samman arbetarna och ge dem deras lön. Börja med dem som kom sist och sluta med de första.' De som hade lejt vid elfte timmen kom fram och fick en denar var. När sedan de första steg fram, trodde de att de skulle få mer, men fick var sin denar de också. Då protesterade de och sade till ägaren: 'De där som kom sist har bara hållit på en timme, och du jämställer dem med oss som har slitit hela dagen i solhettan.' Då sade han till en av dem: 'Min vän, jag är inte orättvis mot dig. Vi kom ju överens om en denar, ta nu vad du skall ha, och gå. Men jag vill ge den siste lika mycket som du fick. Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är god?' Så skall de sista bli först och de första sist.«

TORSDAG DEN 18 AUGUSTI

Läsning

Hes 36:23–28

Herrens ord kom till mig. Han sade: Jag vill nu helga mitt stora namn, som har blivit vanärat bland folken, genom att ni har vanärat det bland dem. Och folken skall erfara att jag är Herren, säger Herren, Herren, när jag bevisar mig helig på er inför deras ögon. Ty jag skall hämta er från folken och församla er från alla länder och föra er till ert land. Och jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. Jag skall rena er från all er orenhet och från alla era eländiga avgudar. Och jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma i ert bröst. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma i ert bröst och göra så, att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och gör efter dem. Så skall ni få bo i det land som jag gav åt era fäder, och ni skall vara mitt folk, och jag skall vara er Gud.

Responsoriepsalm

Ps 51:12–15, 18–19 (R. Hes 36:25)

R. Jag skall stänka rent vatten på er, så att ni blir rena.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och ge mig på nytt en frimodig ande.
Förkasta mig inte från ditt ansikte,
och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skall omvända sig till dig. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 22:1–14

Vid den tiden talade Jesus till översteprästerna och de skriftlärda i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina

tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfade dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och brölloppsalen fylldes med gäster.

När kungen kom in för att se sina gäster, upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder. Han sade: 'Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?' Mannen kunde inte svara. Då sade kungen till tjänarna: 'Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.' Många är bjudna, men få är utvalda.«

FREDAG DEN 19 AUGUSTI

Läsning

Hes 37:1-14

Herrens hand kom över mig, och genom Herrens Ande fördes jag iväg och sattes ned mitt på slätten, som nu låg full med ben. Och han förde mig fram runt omkring dem, och jag såg att de låg där i stor mängd utöver dalen, och jag såg att de var alldeles förtorkade. Och han sade till mig: »Du människobarn, kan väl dessa ben åter bli levande?« Jag svarade: »Herre, Herre, du vet det.«

Då sade han till mig: »Profetera över dessa ben och säg till dem: Ni förtorkade ben, hör Herrens ord: Så säger Herren, Herren till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i er, så att ni åter blir levande. Jag skall fästa senor vid er och låta kött växa på er och övertäcka er med hud och ge er ande, så att ni åter blir levande, och ni skall erfara att jag är Herren.«

Och jag profeterade, som det hade blivit mig befallt. Och när jag nu profeterade, hördes ett rassel, och där blev ett gny, och benen kom åter samman, så att det ena benet fogades till det andra. Och jag såg hur senor och kött växte på dem, och hur de övertäcktes med hud därovanpå, men ingen ande var ännu i dem.

Då sade han till mig: »Profetera och tala till anden, ja, profetera, du människobarn, och säg till anden: Så säger Herren, Herren: Kom, du ande, från de fyra väderstrecken och blås på dessa dräpta, så att de åter blir levande.«

Och jag profeterade, som han hade befallt mig. Då kom anden in i dem, och de blev åter levande och reste sig upp på sina fötter, en oändligt stor skara.

Och han sade till mig: »Du människobarn, dessa ben, de är alla Israels barn. Se, de säger: 'Våra ben är förtorkade, vårt hopp har blivit om intet, det är ute med oss.' Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren, Herren: Se, jag vill öppna era gravar och hämta er, mitt folk, upp ur era gravar och låta er komma till Israels land. Och ni skall förstå att jag är Herren, när jag öppnar era gravar och hämtar er, mitt folk, upp ur era gravar. Och jag skall låta min ande komma in i er, så att ni åter blir

levande, och jag skall låta er få bo i ert land. Och ni skall erfara att jag, Herren, har talat det, och att jag också har fullbordat det, säger Herren.«

Responsoriepsalm

Ps 107:2-9 (R. 1)

R. Tacka Herren, ty han är god, evigt varar hans nåd
eller: Halleluja.

Så må Herrens förlossade säga,
de som han har räddat ur nöden,
de som han har samlat från länderna,
från öster och från väster, från norr och från söder. R.

De irrade omkring i öknen på öde stigar,
de fann ingen stad där de kunde bo,
de hungrade och törstade,
de var nära döden. R.

Men de ropade till Herren i sin nöd,
och han befriade dem ur deras trångmål.
Han ledde dem på den rätta vägen,
så att de kom till en stad där de kunde bo. R.

De må tacka Herren för hans nåd
och för hans under med människor,
att han mättade dem som försmäktade
och uppfyllde de hungrande med sina gåvor. R.

Halleluja

Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 22:34-40

När fariseerna fick höra hur Jesus hade gjort saddukeerna svarslösa, samlades de, och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglärd: »Mästare, vilket är det största budet i lagen?« Han svarade honom: »*Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd.* Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: *Du skall älska din nästa som dig själv.* På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«

LÖRDAG DEN 20 AUGUSTI

Läsning

Hes 43:1-7a

Ängeln lät mig gå till templets port, den port som vette åt öster. Då såg jag Israels Guds härlighet komma österifrån, och dånet därvid var som dånet av stora vatten, och jorden lyste av hans härlighet. Och den syn som jag då såg var likadan som den jag såg, när jag kom för att fördärva staden. Det var en syn likadan som den jag såg vid strömmen Kebar. Och jag föll ned på mitt ansikte. Och Herrens härlighet kom in i huset genom den port som låg mot öster.

Och en andekraft lyfte upp mig och förde mig in på den inre förgården, och jag såg att Herrens härlighet uppfyllde huset. Då hörde jag en röst tala till mig från huset, under det att en man stod bredvid mig. Den sade till mig: Du människobarn, detta är den plats där min tron är, den plats där mina fötter skall stå, där jag vill bo ibland Israels barn evinnerligen.

Responsoriepsalm

Ps 85:9–14 (R. 10b)

R. Guds ära skall bo i vårt land.

Jag vill höra Guds ord,
ty Herren talar frid till sitt folk och till sina fromma,
Ja, hans frälsning är nära dem som fruktar honom,
och hans ära skall bo i vårt land. R.

Godhet och trofasthet skall mötas där,
rättfärdighet och frid skall kyssas,
trofasthet skall växa upp ur jorden
och rättfärdighet blicka ned från himmelen. R.

Herren skall ge oss goda gåvor,
och vårt land skall ge sin gröda.
Rättfärdighet skall gå framför honom,
frälsning skall följa i hans spår. R.

Halleluja

Jfr Matt 23:9b, 10b

V. En är er fader, han som är i himmelen,
och en är er lärare, Kristus.

Evangelium

Matt 23:1–12

Vid den tiden talade Jesus till folket och sina lärjungar och sade: »De skrifflärda och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till

dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor. Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 21 AUGUSTI

Första läsningen

Jes 66:18–21

Så säger Herren: Jag kommer för att samla alla folk och alla språk. De skall komma och se min härlighet. Jag skall göra ett tecken bland dem och sända dem som överlevt till de andra folken, till Tarshish, Put och Lud, till Meshek, Tuval, Javan och de fjärran kustländerna, som inte har hört om mig och inte har sett min härlighet. De skall förkunna min härlighet bland de andra folken. Och de skall föra alla era bröder från folken som en offergåva till Herren, på hästar och vagnar, i kärror, på mulåsnor och kameler, till mitt heliga berg, Jerusalem, säger Herren, så som Israels folk för sina offergåvor i rena kärll till Herrens tempel. Även bland dem skall jag välja några till präster och leviter, säger Herren.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Prisa Herren, alla folk,
lova honom, alla länder! R.

Väldig är hans godhet mot oss,
Herrens trofasthet är evig. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 676

Andra läsningen

Heb 12:5–7, 11–13

Ni har glömt den uppmaning som riktas till er som till söner:

*Min son, var tacksam för Herrens tuktan
och förlora inte modet när han straffar dig.
Ty den Herren älskar, den tuktar han,
och han agar var son som han har kär.*

Det är för att fostras ni får lida. Gud behandlar er som söner. Var finns den son som inte tuktas av sin far? För stunden tycks väl varje tuktan vara mera till sorg än till glädje, men för dem som har fostrats genom den är frukten till slut frid och rättfärdighet.

Styrk därför era matta händer och svaga knän. Gör stigen rak för era fötter, så att det ben som haltar inte går ur led utan i stället blir friskt igen.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet, säger Herren.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 13:22–30

Vid den tiden gick Jesus genom städer och byar och undervisade på sin väg mot Jerusalem. Någon frågade honom: »Herre, är det bara några få som blir räddade?« Han sade till dem: »Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Jag säger er: många skall försöka ta sig in men inte lyckas. När väl husets herre har stigit upp och låst porten och ni blir stående utanför och bultar och säger: Herre, öppna för oss! så kommer han att svara: Jag vet inte vilka ni är. Då säger ni: Vi har ätit och druckit tillsammans med dig, och du har undervisat på våra gator. Han skall svara: Jag vet inte vilka ni är. Bort härifrån, alla ni orättens hantlangare. — Där skall ni gråta och skära tänder, när ni får se Abraham och Isak och Jakob och alla profeterna vara i Guds rike medan ni själva blir utdrivna. Och människor skall komma från öster och väster och från norr och söder och ligga till bords i Guds rike. Och då skall sådana som är sist bli först, och sådana som är först skall bli sist.«